

Bewaar het Pand

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

MEDITATIE

Aanklevend geloof

Maar dit hebt gij, dat gij de werken der Nikolaïeten haat, welke Ik ook haat.

Openbaring 2:6

In de gemeente van Efeze is een zware strijd gevoerd. Een strijd die door de apostel Paulus bij zijn afscheid van de gemeente al voorspeld was. In Handelingen 20:29 lezen wij: 'Want dit weet ik, dat na mijn vertrek zware wolven tot u inkomen zullen, die de kudde niet sparen.' Zware wolven, die hier Nikolaïeten worden genoemd, mensen die de vrijheid van Christus misbruiken. Christus had hen vrijgemaakt van de wet, dus mochten zij nu hun eigen wet bepalen, dachten ze.

Het waren wolven in schaapsklederen. En die zijn natuurlijk het gevaarlijkst. Zij noemden zichzelf apostelen, afgezanten van Christus. Maar zij leidden in de praktijk een bandeloos leven op kosten van de offerande van Christus.

In wezen voert de kerk in onze dagen dezelfde strijd. Dat wil zeggen: als die Kerk op haar plaats is! Want zij kan ook inslapen met de dwaze maagden. Dan zwijgt de profetische en waarschuwend stem. Het zout is dan smakeloos geworden en waard om weggeworpen en door de mensen vertreden te worden.

Er is een strijd die van buitenaf komt. Wij maken deel uit van een samenleving die niet of niet meer van God en Zijn heilige geboden weet of wil weten. Een samenleving waarvan de overste van deze wereld de zinnen verblind heeft. Die soms aan het oordeel van de verharding schijnt te zijn prijsgegeven. Een wereld waarin nòch de geboden Gods, nòch de overtreding van Gods geboden, nòch de genade Gods in Christus serieus worden genomen. Een wereld die zich rijp maakt voor dat ontzagelijke oordeel dat op handen is. Want de elementen van deze aarde zullen brandende ver-

gaan. Wat zal dat vreselijk zijn om dan te vallen in de handen van de levende God. En houdt het spotten op. Dan zal ons lachen veranderd worden in een eeuwig treuren. Dat is de ernstige en duidelijke boodschap van de Heilige Schrift. Dan houdt ook de strijd tegen Christus en Zijn Kerk op. Want wij belijden dat God in die dag al Zijn en hun vijanden in de eeuwige verdoemenis zal werpen. En het zal voor die bestreden Kerk alleen maar een bron van eeuwige verwondering zijn dat God dat oordeel niet aan haar voltrekken heeft. Want door de genade van de Heilige Geest worden zij het met David eens als hij zegt dat hij Zijn gramschap dubbel waardig is. Zulken leren ook wat de vrije genade in Christus inhoudt.

Er is een strijd die vanuit de ons omringende wereld komt. De apostel schrijft: Zij lasteren hetgeen zij niet verstaan. Maar nu is er ook een strijd die van binnenuit komt. Van de zijde van mensen die zich 'christen' of zelfs verbi divini minister, dienaar van het Goddelijk Woord, noemen. Dat zijn mensen die 'ruimte' willen scheppen voor de kerk in de wereld. Ze spreken liever over de dialoog dan over de confrontatie. Terwijl ze in politiek opzicht het terrorisme steunen, kiezen ze ten aanzien van de wereld en haar aanbiedingen voor het harmoniemodel.

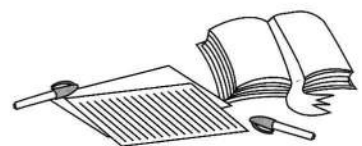
Deze zijn veel gevaarlijker dan communisten en nihilisten (mensen die helemaal niets geloven). Ze putten namelijk hun woordenschat uit het Evangelie van Christus. Hij kwam toch om ons vrij te maken? Hij heeft toch de wet voor ons vervuld? U denkt toch niet dat die Tien Geboden, die God eens aan een handjevol nomaden gegeven heeft, voor alle mensen gelden? En weg is de eerbied voor de Naam van God, de rustdag, het gezag, het menselijk leven en het huwelijk.

Wij hebben elkaar in liefde te waar-

schuwen voor deze zware wolven in schaapsklederen. Zij doen zich wel heel lief voor, maar het zijn roofdieren. Geloof ze niet als ze vriendelijk met u spreken.

Toen Saulus van Tarsen, blazende dreiging en moord tegen de discipelen des Heeren, werd gearresteerd was een van zijn eerste vragen: Wat wilt Gij dat ik doen zal? Dat vroeg hij aan de Heere Jezus, Die eens gezegd heeft: ik ben niet gekomen om de wet te ontbinden maar om die te vervullen. Christus heeft de Zijnen vrijgemaakt van de vloek van de wet. Maar daarom krijgen ze juist in die weg liefde niet tot sommige maar tot al de geboden Gods. En zij leren ook de werken der Nikolaïeten zelf te haten. Want ook Christus Zelf bleef de zondaren liefhebben al haatte Hij de zonde met Zijn ganse hart. Want zonde is vijandschap tegen God.

Ds. L.W. van der Meij

VAN DE REDACTIE

Inhoud

In deze aflevering van ons blad hebben we een meditatie opgenomen van ds. L.W. van der Meij over Openbaring 2:6. Ds. M.C. Tanis vervolgt zijn serie over het voorgaan in diverse gemeenten en de gedachten die daarbij opkomen. Ds. K. Visser schrijft verder over de Dordtse Leerregels. Ds. P. den Butter schrijft verder over de brief aan de Filippienzen. Verder is ondermeer een vervolgartikel opgenomen in de serie "kostbare middelen tegen satans listen."

Verschijningsdatum volgend nummer.

Het volgende nummer van ons blad zullen D.V. 26 september verschijnen. Copy graag binnen de donderdag een week voor de verschijningsdatum. Bij voorbaat hartelijk dank voor uw medewerking.

Ontmoetingsdag Urk.

D.V. Zaterdag 14 september zal er weer een ontmoetingsdag gehouden worden op Urk. In dit nummer van ons blad plaatsen wij een laatste herinnering hieraan. Opnieuw hopen we samen te komen in de Pniëlkerk, Vlaak 10 te Urk.

Sprekers 's morgens: ds. M. Vlietstra en ds. J.M.J. Kieviet

's Middags: ds. K. Visser en ds. K. Hoefnagel.

Er zal een boekentafel zijn, net als

vorig jaar en er zal (gebakken) vis te koop zijn tussen de middag. Ook zal er een en ander te koop zijn ten bate van het werk van Truus Ringelberg die in Kenia op het zendingsveld mag arbeiden. We hopen weer vele bekenden te ontmoeten. Het zijn altijd goede dagen waarop het Woord Gods centraal mag staan, maar waarin ook ruimschoots plaats is voor onderlinge ontmoeting en gesprek.

Bezinningskring Leeuwarden

D.V. Vrijdag 27 september 2002 hoopt ds. H. Polinder van Urk te spreken over het onderwerp: "Ziet Hij komt." Plaats van samenkomst is de

grote zaal van de Chr. Geref. Kerk te Damwoude, Hoofdweg 127.

Aanvang 19.45 uur. Ieder is van harte welkom.

Regionale bezinningskring

CGK Pniel

D.V. 2 oktober hoopt ds. P.D.J. Buijs te spreken over het onderwerp "de vreze des Heeren" in de bijzaal van de Chr. Geref. Kerk "Pniel" te Veenendaal, Tuinstraat 133, aanvang 19.45

LCJ

Jeugdappell D.V. 19 oktober 2002.

AvH.

PAULUS EN DE FILIPPENZEN-20

"Dat gij moogt eensgezind zijn, dezelfde liefde hebbende, van één gemoed en van één gevoelen zijnde. Doet geen ding door twisting of ijdele eer, maar door ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf.

Een iegelijk zie niet op het zijne, maar een iegelijk zie ook op hetgeen der anderen is" (Fil. 2:2-4)

Paulus roept de Filippenzen op om de eenheid na te jagen. We zagen dat hij dat doet in een bepaald kader. Hij weet dat ze in Filippi ervaring hebben met door de Geest gewerkte geestelijke werkelijkheden. Daar doet hij een beroep op. Bovendien doet hij een beroep op de bijzondere relatie die er is tussen hem en de Filippenzen en hij vraagt hen zijn blijdschap vol te maken. Binnen dit kader klinkt dan de oproep tot eenheid.

Roep tot eenheid

Er is veel goeds van de gemeente van Filippi te zeggen. Er zijn daar geen dwaalleringen.

Er is geen immoraliteit. Dingen die andere gemeenten soms verontrusten, zijn er in Filippi niet. Toch is er kennelijk één ding waar Paulus zich zorgen over maakt. Dat is het gebrek aan eenheid, eensgezindheid. Eigenlijk klinkt dat al door in 1:27 als Paulus zijn lezers oproept om één van geest en één van gemoed te zijn. In 2:2 komt dit punt uitdrukkelijk aan de orde en in 4:2 noemt Paulus zelfs een paar namen.

Hier ligt kennelijk het zwakke punt van deze gemeente. Vandaar deze dringende oproep tot eenheid.

Daarbij gaat het allereerst om eenheid van instelling: eensgezindheid. Ze moeten gelijk denken en vandaaruit ook gelijk handelen. Dat is grondlegend. Vervolgens gaat het om eenheid in genegenheid: dezelfde liefde hebbende. Ware eenheid komt openbaar in hartelijke liefde tot en voor elkaar. Liefde blijkt samen te binden.

Dan noemt Paulus ook nog de eenheid van ziel: van één gemoed zijnde. Gemoed is hier de ziel en de ziel is het beginsel dat het hele leven beheerst. De kerk in Jeruzalem (Hand. 4:32) was één van ziel, terwijl er toch duizenden mensen waren... Ze waren verbonden door onzichtbare koorden van oprechte liefde. Het gaat dus maar niet om uiterlijke eenheid alleen. Tenslotte spreekt Paulus van eenheid van doel: van één gevoelen zijnde. Dat wijst op het doel dat nagestreefd wordt. En er kan toch eigenlijk maar één doel zijn, waar christenen voor leven.

Die eenheid in allerlei opzichten zou Paulus graag zien in Filippi. Dat zou zijn vreugde vol maken. Hij ziet niet uit allereerst naar een grote ijver in die gemeente om anderen te winnen. Het gaat hem er niet allereerst om dat de gemeente grote invloed op de omgeving zal krijgen. Zijn voornaamste wens is niet dat ze in Filippi royaal zullen offeren voor de dienst des Heeren. Wat zijn vreugde vol maakt is die ware geestelijke eenheid onder gelovigen.

Kan dat? Is de gemeente van Filippi niet te verschillend samengesteld? Lydia met haar joodse achtergrond en

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkkerk. Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren.

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Kopie voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar:

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, tel. 0527-688978

ADMINISTRATIE:

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk.

Telefoon: 0184-669116.

Fax: 084-2220131.

Girorek. 70.43.50 t.n.v. Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs € 7,- per jaar.

Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 6 dollar per jaar.

Advertenties € 0,35 per mm met een kolombreedte van 6 cm.

Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

Dit tijdschrift wordt ten behoeve van iedereen die niet op de gebruikelijke manier kan lezen uitgegeven op groot-letter of via de Electronische Postbus. Informatie en opgave: CBB, Christelijk Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

daarnaast de stokbewaarder, die van afkomst een Romein is. En zo heel veel anderen. Kan er eenheid zijn als mensen zo verschillend zijn? Blijft er dan niet altijd verschil van gevoelen? Grijpt Paulus met zijn wens niet te hoog?

Paulus is gegrepen door Jezus' gebed dat Zijn discipelen één zouden zijn (Joh. 17:20,21). Paulus weet bovendien dat Christenen alleen als ze één zijn als lichten kunnen schijnen temidden van de duisternis van een krom en verdraaid geslacht (2:15).

Als de buitenstaanders kunnen zien dat ze elkaar echt liefhebben en niet maar alleen elkaar verdragen. Nota bene, joden, die op de heidenen neerkeken en heidenen die de joden verachtten, en kijk nu eens! Eén van hart en één van ziel. Hoe kan dat? Hier komt de kracht van het Evangelie openbaar.

Die eenheid is ook vandaag nog van het grootste belang. Zo hoort een gemeente te zijn. Zo alleen is zij tot eer van de Koning der kerk. Zo alleen kan zij zijn als een stad op een berg en een licht op een kandelaar.

Welk effect zal de prediking hebben? Dat is in niet geringe mate mede afhankelijk van de manier waarop de gemeente leeft. Behoort in de wandel der gemeente niet zichtbaar te worden wat het Woord in de harten uitwerkt? Zo was het in Jeruzalem: Hand. 2.

Zo staat het in Psalm 133: Hoe goed, hoe lieflijk is het als broeders ook samen wonen....

Zeker, Paulus is over deze dingen nog niet uitgesproken. Hij is realistisch genoeg en hij heeft lang genoeg met mensen omgegaan om te weten dat deze oproep tot eenheid pas echt effect zal hebben als de Filippijnen ook zullen verstaan dat ze dan in ootmoed moeten leven en in zelfverloochening. Dat stelt hij dan ook in het vervolg aan de orde. Zonder die ootmoed en zonder die zelfverloochening komt er van ware eenheid niets terecht.

Oproep tot ootmoed

Paulus zegt het eerst negatief: Doet geen ding door twisting of ijdele eer. Dat is een afkeuring van een op onszelf gerichte instelling, waarbij we de dingen doen met het oog op onszelf en eigen eer. Zolang dat de toon aangeeft kan er geen eenheid in de gemeente zijn. Dan is er in plaats van ootmoed hoogmoed en die manifesteert zich in zondige ambities.

We willen invloed krijgen; mensen achter ons krijgen. Dan wordt gepoogd een 'partij' te stichten. Ja, zo is er in heel wat gemeenten al veel ellende ontstaan. Als mensen het niet kunnen hebben dat anderen meer in aanzien staan en er dan aan beginnen te werken zelf ook invloed te krijgen. Maar wat blijkt dan de waarheid van Spr. 13:10: Door hovaardigheid maakt men niet dan gekijf.

Vervolgens zegt Paulus het positief: door ootmoedigheid acht de een de ander uitnemender dan zichzelf. Ootmoedigheid is letterlijk: geringheid van geest.

Eigenlijk is het een woord dat aangeeft dat iemand niet helemaal normaal is. In het Nieuwe Testament wordt dat echter een deugd: niet helemaal normaal in de ogen van de wereld. Deze houding dient er te zijn tussen gelovigen en ook tussen hen die aan het kerkelijke leven leiding geven. In Hand. 20:19 en 1 Petr. 5:5 klinkt dezelfde oproep door.

De ander uitnemender achten dan zichzelf. Betekent dat dat als A vijf talenten heeft en B twee, A dan moet denken dat B er vijf heeft en A maar twee? Natuurlijk niet. Het gaat niet om de taxatie van de gaven, maar om de houding: zijn we gewillig de broeder te dienen in zichzelf-gevende liefde? Beseffen we dat zijn noden het waard zijn dat ik mijzelf in liefde en dienst aan hem geef?

Oproep tot zelfverloochening

Ook hier begint Paulus weer met het negatieve: Een ieder zie niet op het zijne. Met 'zien' bedoelt hij een kijken met grote nauwkeurigheid en opletten. We zijn dan met niets anders bezig dan met onze eigen belangen.

Maar onze aandacht moet niet constant gericht zijn op onszelf en het onze.

Als we namelijk alles benaderen vanuit het aspect hoe wij erdoor beïnvloed worden en hoe wij er voordeel mee kunnen behalen, wordt de eenheid geschaad. We moeten niet onszelf in het middelpunt plaatsen.

Daarna volgt het positieve: Een iegelijk zie ook op hetgeen der anderen is. De dingen van een ander zijn minstens zo belangrijk als die van onszelf. Vergelijk maar weer het beeld dat ons van de Pinksterkerk in Hand. 2 en 4 getekend wordt.

Daar wogen de belangen van de ander zelfs zwaarder als de eigen belangen!

Praktische consequenties

Paulus heeft met deze dingen allereerst het oog op de situatie in de christelijke gemeente. Zoals hij het hier aangeeft hoort die situatie te zijn. Eenheid dient daar de toon aan te geven. Eenheid, die gefundeerd is in ootmoed en zelfverloochening. Dat heeft dan natuurlijk wel allerlei praktische consequenties en vraagt daarom om praktische toepassingen. Dat doet ook de vraag stellen waardoor die eenheid verstoord wordt en hoe het komt dat er van die eenheid in verschillende gemeenten niet gesproken kan worden. Waardoor loopt die eenheid dan gevaar?

Laten we dat in een volgend artikel eens nagaan, om dan tegelijk te overdenken waarom Paulus juist in dit verband over de Heere Jezus gaat spreken.

Dat doet hij immers als hij in vs. 5 zegt, dat die gezindheid in ons dient te zijn die in Christus Jezus was.

ds. P. den Butter

GEDACHTEN NAAR AANLEIDING VAN

Als de Heere het wil geven, mag een emeritus-predikant regelmatig voorgaan in een gemeente. Hij heeft van de kerken daartoe het recht en de bevoegdheid na zijn emeritering behouden. Wanneer kerkenraden vragen wordt er dan hier en dan daar gepreekt. Men komt in gemeenten, die men gediend heeft als predikant. In gemeenten, die men al jaren kent. Daar het dagelijkse werk in de gemeente niet meer roept komt het

voor dat er gedacht wordt aan gemeenten van nu en een aantal jaren geleden. Naast verblijdende, zijn er ook pijnlijke situaties. Op de laatste wil ik niet ingaan. Op de eerste wel. Na de avonddienst mag de weg huiswaarts zijn. Onderweg kunnen er heel wat overdenkingen zijn. Van één wil ik iets zeggen. Misschien niet onbelangrijk, althans voor mij niet. Een paar weken geleden was er in de gemeente, die gediend werd, avond-

maal. Het is op zich een zegen, wanneer een emeritus naast Woordbediening ook gevraagd wordt voor sacramentsbediening. Nu was dit weer het geval. In Zijn goedheid en trouw gaf de Heere een gezegende zondag. De Heere liet Zich niet onbetuigd. In de dienst en na de dienst. Het is op zich een zegen, wanneer er in de consistorie gesproken wordt over het werk van 's Heeren genade. Het is erg, dat het niet meer zoveel voorkomt als een aantal jaren geleden. Er mochten leesbare brieven van de Heere zijn. Maar nu was het ook goed. Onderweg had ik een C.D. aan staan. Op een gegeven moment werd het koraal van Psalm 84 vers 1 gespeeld. Hoe lieflijk, hoe vol heilgenot, o Heer' der legerscharen God, zijn mij Uw huis en tempelzangen! Die overbekende regels gingen me beheersen en elke regel ging rijk open. Prof. V.d. Schuit zei eens: het is rijk, wanneer woorden zaken bevatten en de zaken van de woorden inhoudvol zijn. Zo was het onderweg. Het eerste woordje 'hoe' wijst op het vervuld zijn met en het pogen om te verwoorden wat men beleeft. Hoe lieflijk, hoe aangenaam, hoe vol heilgenot zijn 's Heeren huis en tempelzangen.

Wordt dit gekend, dan wordt men ootmoedig, want het is een gave van de Heere. Hij opent oog, oor en hart voor Zijn huis en tempelzangen. Genade verbindt aan de dienst en daarom bijzonder aan de dag van de Heere. De zondag is het rijke geschenk van de Heere en Hij laat ons opgaan naar Zijn huis. Elke dag zorgt de Heere driemaal voor eten en op de zondag voor wat we nodig hebben voor hart en leven. Rijk is het als we daar behoefte aan hebben. Dan wordt al het gediscussieer over wat geoorloofd zou zijn op die dag gestaakt. De overloze gesprekken zijn er nog en het resultaat is meestal kerkretourgang. Het begin is er wanneer na de morgendienst de kerkdeur wordt dicht getrokken.

Het blijkt dat sommigen nog avondmaalganger willen blijven. Het is te vatten dat dan ondermeer bij jongeren de vraagtekens toenemen. Ik hoop dat ook u staat naar wat in zondag 38 van de catechismus is vastgelegd. Dat is geen stuk traditie, maar levensechtheid, geworteld in de Heilige Schrift, gewerkt door de Heilige Geest.

Het woord 'tempelzangen' bracht

ook veel voor de aandacht. De Psalmen die de Heere heeft gegeven. Zeker weet ik dat berijmen mensenwerk is, maar de Psalmen op zich zijn een geschenk van de Heere. Hoe meer men er zich in verdiept, hoe meer de rijkdom ervan opengaat. Jaren heeft die gedachte geleefd in de kerken. Nu zijn er zelfs kerkenraden die menen het lied nodig te hebben om geestelijke leiding te kunnen geven.

Vandaar dat men regelmatig grijpt naar het rode boek en het een plaats geeft in de eredienst. De liturg kan zijn gang gaan. In het dagblad R.D. van zaterdag 15 juni staat, als het gaat over de behandeling van het kerklied op de vrijgemaakte synode te Zuidhorn: "als nieuwtestamentische christenen moeten we niet biblicistisch denken dat de psalmen een meerwaarde hebben boven het nieuwtestamentische vrije lied.

Wij kunnen met wel duizend liederen overvloediger getuigen dan met de Psalmen."

Met ondermeer deze woorden onderbouwde deputaat prof dr. M. te Velde de voorgestelde koerswijziging in de kerken. Hoe hautain, hoe hooghartig! Onze Generale Synode van 2001 geeft in haar besluit aan: dat de besluiten van de synodes van 1983 en 1995 inzake het lied niet de eenheid in de kerken gebracht heeft die men gehoopt had. Het tegendeel blijkt. Men gaat zijn gang. Art. 69 van de

kerkorde wordt terzijde geschoven. In overleg met de kerkenraad mag de predikant een gewijzigde liturgie vaststellen. Wat moet geconcludeerd worden uit het besluit van de Generale Synode? Er moet verruiming komen. Zal dit de eenheid bevorderen? Ik vrees het tegendeel. Bij alle veranderingen die gekomen zijn, wordt geen verbetering geconstateerd. Geestelijke bloei zou toch moeten blijken. Althans dit wilde men door verandering of verruiming bereiken. Laten we blijven bij de kerkelijk vastgelegde liturgie. Mijns inziens gaat we dan een vaste koers en een veilige weg. Natuurlijk mag er geen gelatenheid zijn of menselijke berusting.

Maar het zoeken en het kennen wat Christus volkomen kende, namelijk de band aan de Schriften en daarom ook aan de Psalmen. Als de Christus der Schriften, moet Hij ook genoemd worden de Christus der Psalmen. In heel Zijn levensgang wordt het gezien, gehoord. In leven en sterven. De Geest des Heeren beziele ons. De waarde van de zondag, van 's Heeren huis en de tempelzangen gaat dan al meer leven. Met de toevoeging: Mijn hart roept uit tot God, Die leeft en aan mijn ziel het leven geeft! De Godzoeker weet dat God de Heere leeft en dat Hij het leven geeft. Zingt u ook zo mee?

Ds. M.C. Tanis.

KOSTBARE MIDDELEN TEGEN SATANS LISTEN 7

De twaalfde list is dat de satan kwaad gezelschap doet kiezen en ermee om doet gaan.

Hierdoor wil de satan tot goddeloosheden en boosheden brengen.

Het eerste middel hiertegen is teksten te overdenken die waarschuwen tegen het gezelschap der goddelozen en bozen. Zo lezen we in Efeze 5: 11 "En hebt geen gemeenschap met de onvruchtbare werken der duisternis, maar bestraft ze ook veeleer." En in Spreuken 4: 14 en 15 lezen we "Kom niet op het pad der goddelozen, en treedt niet op den weg der bozen. Verwerp dien, ga er niet door, wijk ervan en ga voorbij."

Het tweede middel is te overdenken dat het gezelschap der goddelozen

zeer besmettelijk en gevaarlijk is. Een zeeman zal rotsen en zandbanken ontwijken, zo dient het gezelschap der goddelozen geschuwd te worden. Het is dwaas indien een zeeman zomaar op rotsen en zandbanken zou afstevenen.

Daarmee zou hij zijn leven in gevaar brengen. Zo is het dwaas en zeer gevaarlijk het gezelschap der goddelozen niet te mijden.

Het derde middel is te denken aan de namen waarmee de Bijbel de goddelozen aanduidt: leeuwen, beren, draken, honden, wolven, schorpioenen, adders, doornen, distelen, stoppels, drek, kaf, stof, slijk, rook en schuim. Zie de goddelozen zoals de Schrift hen tekent. Leeuwen zijn grimmig, beren zijn wreed, draken zijn afschuwelijk, honden zijn onrein, wolven zijn

sluw. Gods kinderen doen er wijs aan het gezelschap van zulken te mijden.

Het vierde middel is te bedenken dat het gezelschap der goddelozen een zware last en een groot verdriet is geweest voor hen die genade kenden en nu de zaligheid mogen genieten. Lot kwelde dag op dag zijn rechtvaardige ziel door het zien en horen van de ongerechte werken van de inwoners van Sodom. De goddelozen maakten zijn leven tot een last. Mag u hier door genade ook weet van hebben? Een begenadigde edelvrouw die stervende was riep uit: "O Heere, laat mij niet naar de hel gaan, waar de goddelozen verkeren; want Heere, Gij weet dat ik hier op aarde nooit hun gezelschap begeerde en bemind heb."

SATANS LISTEN OM DE ZIEL VAN HEILIGE PLICHTEN EN OEFENINGEN TE WEERHOUDEN.

De eerste list is dat de satan de wereld in een schoon gewaad aan de ziel voorstelt en daardoor de ziel verstrikt.

De satan stelt de wereld in al haar schoonheid en heerlijkheid voor. Dat is betoverend voor de mensen. Wat kan dit de ziel bekoren. De eer, de pracht en al de heerlijkheid van de wereld is zoet vergif, dat in groot gevaar brengt.

Het eerste middel is te overdenken hoe machteloos en zwak alles hier beneden is. Een gouden kroon kan niet eens hoofdpijn genezen. Rijkdom beveiligt niet tegen ziekte en dood. Zouden zaken die hier geen rust kunnen geven u uit de hemel moeten houden?

Het tweede middel is te letten op de ijdelheid, de leegheid en de machteloosheid van alle aardse goederen. Denk aan het onderwijs van Salomo: "Ijdelheid der ijdelheden, het is al ijdelheid." Zou u de ijdelheid najagen alsof er geen zaligheid is? De dingen hier beneden zijn zo hol en teleurstellend. Waarom zou u meer tijd en gedachten besteden aan de wereld dan aan Christus, de hemel en uw onsterfelijke ziel?

Het derde middel is de onzekerheid, de veranderlijkheid en de onstandvastigheid van alle dingen onder de zon te overdenken. De mens zelf is een arm, zwak en stervend schepsel. Alle

aardse dingen vliegen voorbij. Rijkdom is ongestadig. De rijkdom, eer en heerlijkheid van deze wereld is niets dan rook, kaf of een droom. Het grote Babel is niet meer. De heerschappij van keizer Augustus is verleden tijd.. Hoeveel wereldrijken zijn er al niet verdwenen.

Het vierde middel is te overdenken dat de grootse dingen van deze wereld zeer verderfelijke en schadelijke zijn vanwege de verdorvenheden die in het hart wonen. De dingen van deze wereld beroven velen van hun rust, vrede, troost en vergenoeging. Rijkdom vult het hart met hoogmoed en doet God verachten. Er wordt veel tijd en kracht verspild aan de dingen van deze wereld. De rijkdom van de wereld verstikt het Woord zodat men onder de meest zielloze zoekende en zielverrijkende middelen een magere ziel behoudt.

Een volle beurs gaat vaak gepaard met een leeg hart. Iemand kreeg eens van een vriend veel geld. Toen kreeg hij zoveel zorgen om dat geld te beveiligen en te behouden dat hij het gauw weer aan zijn vriend teruggaf, zeggende dat dat geld de moeite die hij er reeds door ondergaan had, niet waard was.

Vaak heeft een mens zoveel te doen op aarde dat hij geen tijd heeft om naar de hemel op te zien. Er is een eiland met zoveel geurende bloemen dat jachthonden daar geen wild op kunnen sporen. "Zo zullen de zoete genoegens der wereld ons de reuk des hemels doen verliezen." (blz. 132). De genoegens van de wereld verstikken nu in de tijd en straks in de eeuwigheid.

Het vijfde middel is te overwegen dat al het geluk van deze wereld gemengd is. Het is als met rozen die doornen dragen. Aardse vreugde is met droefheid gemengd.

Het zesde middel is meer kennis te nemen van gezegender en heerlijker dingen dan de dingen van deze wereld.. Gods kinderen mogen de stad verwachten die fundamenten heeft, welker Kunstenaar en Bouwmeester God is. Zij mogen zien op de vergelding des loons. Dat doet de wereld verachten. Het is nodig meer de dingen van de eeuwigheid te overdenken.

Het zevende middel is te overwegen dat het ware geluk en de ware vol-

doening niet te vinden is in het genot van aardse goederen. Dit kan alleen in God gevonden worden. Wat is de macht van een farao zonder genade? De zaligheid ligt niet in zaken die op een sterfbed niet kunnen troosten. Er ligt troost in het bloed, de Geest, de gunst en de liefde van Christus. Een cirkel kan niet met een driehoek vervuld worden, zo kan het hart niet met de wereld vervuld worden.

Het achtste middel is met ernst de waarde van de ziel te overwegen. De ziel van de mens is meer waard dan duizend werelden. Seneca, een heiden, zei: "Ik ben te voornaam en tot hoger dingen geboren, dan dat ik een slaaf van mijn lichaam zou worden." (blz. 136). De ziel is te waardevol, dan dat zij gebonden zou worden aan de aarde. Zo dient de ziel van Gods kind niet gebonden te worden aan de aarde, daar is de ziel te waardevol voor.

De tweede list van de satan is het gevaar, de verliezen en het lijden voor ogen te stellen.

Velen zijn bang voor gevaren, verliezen en lijden. Daar wil de satan misbruik van maken.

Het eerste middel is te overwegen dat al de verdrukkingen en moeite Gods kind geen kwaad kunnen doen of beschadigen. De schat van een gelovige is veilig in de handen van Christus. Zijn leven, genade en ziel zijn veilig.

Het tweede middel is te overdenken dat Gods kinderen in het verleden volhard hebben in het waarnemen van hun oefeningen tot godzaligheid ondanks de gevaren die hen bedreigden. Paulus en anderen mochten volharden ondanks banden en gevangnissen.

Het derde middel is te overwegen dat de moeite en de gevaren die gepaard gaan met de beoefening van heilige plichten slechts tijdelijk zijn en kort duren. De oefeningen der godzaligheid kunnen verzet van mensen oproepen, het nalaten ervan verwekt Gods toorn.

Een godzalige wandel kan beroven van tijdelijke genoegens. Een goddeloze wandel sluit uit van de hemelse heerlijkheid. Iemand gaf eens aan een koning de raad elke dag een kwartier lang na te denken over de tekst: 'Wat

baat het een mens, zo hij de gehele wereld gewint en lijdt schade zijner ziel?

Het vierde middel is te overdenken dat de Heere van verdrukkingen verlost door verdrukkingen, van gevaren weet te bevrijden door gevaren. Door moeiten en gevaren geneest de Heere van vleselijke gerustheid, hoogmoed, vormelijke godsdienst, lauwheid, eigenwaan, koudhartigheid en aardsgezindheid.

Het vijfde middel is te overwegen dat u in het dienen van God meer zult winnen dan verliezen. Gods kinderen kennen een spijs om te eten en een drank om te drinken die de wereld niet kent. Zij kennen verkwikkingen die zij voor al de rijkdom van de wereld niet zouden willen missen. Een christen kent uitwendige verliezen, maar daartegenover geestelijke winst. In de dienst des Heeren worden spelden verloren en parels gewonnen. Het is hier slechts een verdrukking van tien dagen en straks de hemel.

De derde list van de satan is dat hij de ziel voorhoudt dat de geestelijke, heilige oefeningen zo moeilijk te volbrengen zijn. Zo probeert de satan er velen van te weerhouden de Heere te dienen en op Hem te wachten.

Het eerste middel is meer te letten op de noodzaak van de oefeningen dan op de moeilijkheden die ermee gepaard gaan. Al zijn de oefeningen zwaar en moeilijk, ze zijn zeer noodzakelijk tot eer van God en tot verheerlijking van Zijn Naam in deze wereld. Door de oefeningen wordt de zonde eronder gehouden en genade versterkt, de troost verlevendigd en het hart wordt verblijd.

Het tweede middel is te overwegen dat de Heere Jezus Zijn dienst licht voor u maakt, doordat Hij Zichzelf lieflijk aan uw ziel openbaart als u bezig mag zijn in Zijn dienst. Christus, de Overwinnaar staat aan de zijde der Zijnen, hoe zouden zij dan de overwonnen wereld vrezen? De Heere ondersteunt, bemoedigt en versterkt.

Het derde middel is de harde en moeilijke wegen te overdenken die Christus ging tot verlossing van Zijn Kerk. Christus heeft niet gezegd dat het kruis Hem te zwaar was om te dragen of dat de drinkbeker van het lijden te bitter was om te drinken.

Christus heeft gewillig de toorn Gods gedragen. Zanchius zegt (blz. 146) dat het niet betamelijk is dat, wanneer het Hoofd met doornen gekroond werd, Zijn leden met rozen gekroond zouden worden.

Het vierde middel is te bedenken dat heilige en hemelse oefeningen alleen voor het slechtste en onedele deel van een heilige moeilijk zijn. Naar het vernieuwde deel heeft hij een vermaak in de wet Gods. Al zou het nog zoveel kosten, de geboden en wegen van Christus zijn voor de nieuwe mens niet zwaar en verdrietig.

Het vijfde middel is met ernst te overwegen dat het dienen van God een grote vergelding des loons in zich heeft. De hemelse zaligheid zal alles vergoeden. We lezen op blz. 147 "O, als gij een uur, ja, een ogenblik in de hemel zijt, is dat reeds een volkomen vergoeding voor al de verdrukkingen die gij in de weg des Heeren ontmoet hebt." De bijbelheiligen zagen op de vergelding des loons. Christenen behoren meer op de kroon dan op het kruis te zien, meer op de toekomstige heerlijkheid dan op de tegenwoordige ellende. De vreugde van Gods kinderen is hier al onuitsprekelijk groot. We lezen op blz. 148 "Als er in de woestijn reeds zoveel te krijgen is, wat zal er dan in het paradijs te verkrijgen zijn!"

De vierde list van de satan is dat hij de gelovigen verkeerde gevolgtrekkingen laat maken uit de gezegende en heerlijke dingen die Christus heeft gedaan.

De satan zegt dan dat Christus alles heeft gedaan voor de Zijnen zodat zij niets meer behoeven te doen. Zij hoeven geen heilige oefeningen meer te doen, Christus heeft immers alles gedaan.

Het eerste middel is te bedenken wat Christus heeft gedaan en er tevens bij

stil te staan wat Christus van u eist. Het lichaam van Gods kinderen is een tempel van de Heilige Geest. De Heere dient met lichaam en ziel gediend te worden. De Heere spoort in de Bijbel aan tot oefeningen der godzaligheid.

Het tweede middel is dat het werk van Christus voor Zijn Kerk juist een beweegreden en aanmoediging is Hem te vrezen en te dienen. Het is volstrekt geen reden om zorgeloos en slordig te gaan wandelen. We lezen in Lukas 1: 74 en 75 "Dat wij, verlost zijnde uit de hand onzer vijanden, Hem dienen zouden zonder vrees, in heiligheid en gerechtigheid voor Hem, al de dagen onzes levens."

Het derde middel is te overdenken dat allen voor wie Christus geleden heeft en gestorven is zeer werkzaam en levendig geweest zijn in alle hemelse oefeningen. Wie heeft het Woord meer onderzocht en overdacht dan David? De wet des Heeren was zijn betrachting de ganse dag. We lezen op blz. 153 "Hij die over de hemel spreekt en niet de wil van God doet, gelijkt op iemand die naar de maan kijkt en daardoor in een put valt."

Het vierde middel: Bedenk dat iemand die de rechtvaardigheid niet doet, niet uit God is. Het geloof zonder de werken is een dood geloof. Oefening van de godzaligheid is een bewijs van gemeenschap met de Heere. Holle woorden baten niet, het komt aan op een godvruchtig leven.

Het vijfde middel is te bedenken dat de oefeningen der heiligen hun rechtvaardiging bewijzen. Een ieder goede boom brengt voort goede vruchten. De vruchten tonen aan dat de boom goed is.

Ds. A. van Heteren

HET VROEGE CHRISTENDOM

We willen een stukje weergeven uit de brochure van drs. A.A. van der Schans "Tot activiteit geroepen" wat betrekking heeft op het vroege christendom. We lezen op de blz. 24 en 25 het volgende: "De levenswandel van de christenen in de eerste eeuwen van onze jaartelling, was tegelijkertijd hun

primaire boodschap. Hun houding werd bepaald door een geestelijke antithese met de wereld. Op veel plaatsen in de Bijbel worden ze aangeduid en aangesproken met de naam van vreemdelingen, in de eerste brief van Petrus bijvoorbeeld. Tegelijkertijd praktiseerden deze

christenen een diepe bewogenheid met de medemensen. Hoewel ze beschuldigd werden van 'staatsgevaarlijkheid', ze deden bijvoorbeeld niet mee aan de keizercultus en ze konden bepaalde functies wegens gewetensnood niet vervullen, de algemene opvatting was, dat ze loyale onderdanen waren. Imponerend was hun sterk ontwikkelde diaconaat. Christenen deelden zonder aanzien des persoons voedsel uit aan de arm-lastigen in Rome.

Het christenleven kan niet beter getypeerd worden dan met de enkele passages uit de brief van Diognetus uit het begin van de tweede eeuw. De christenen onderscheiden zich niet van de andere mensen door land, taal of zeden. Want nergens bewonen zij eigen steden, of bedienen zich van afwijkende taal, noch ook leiden zij een eigen afgezonderd leven. Ofschoon zij wonen in de steden der Grieken en der barbaren waar dan ook, en overal de landsgebruiken volgen, wat betreft kleding, voedsel en dergelijke dingen, zij leggen toch een opvallende stijl van leven aan de dag. Zij bewonen het eigen vaderland maar als bijwoners. Zij nemen deel aan alles als burgers, tegelijk verdragen zij alles als waren zij vreemdelingen. Zij huwen als alle anderen, verwekken en brengen kinderen voort, maar zij leggen hun kinderen nimmer

te vondeling. Hun tafel staat open voor iedereen, maar niet hun bed. In het vlees bevinden zij zich, maar zij leven niet naar de begeerten van het vlees. Op aarde vertoeven zij, maar hun burgerschap is in de hemelen. Zij zijn gehoorzaam aan de wetten, maar in hun eigen levenswijze gaan zij boven die wetten uit. Zij hebben allen lief, doch worden door allen vervolgd. Zij worden gedood, maar verkrijgen nieuw leven.

Zij zijn arm, doch maken velen rijk. Aan alles hebben zij gebrek, niettemin hebben zij overvloed. Zij worden beschimpt, maar die hen beschimpen, prijzen zij. Zij worden belasterd en toch gerechtvaardigd. Zij worden gesmaad, toch zegenen zij. Ook de christenen wonen als bijwoners in vergankelijke behuizingen, terwijl zij niettemin de onvergankelijkheid in de hemel verwachten. Karig bedeed met spijs en drank, ontwikkelt zich de ziel. Ook de christenen worden, ondanks dat zij gestraft worden, dagelijks talrijker. Op een zo belangrijke post heeft God hen gesteld. Zich daaraan onttrekken is voor hen ondenkbaar."

Hoe zou de vergelijking met vele 'christenen' in onze tijd uitvallen, als zij zich daaraan zouden spiegelen? Hoe valt de vergelijking met u en mij uit?

God is over de zonde, een honger en dorsten naar de gerechtigheid, enz. Als dit door de Heilige Geest in het hart van een dode zondaar gewerkt wordt, zal dat een geestelijke blijdschap en een heilig vermaak geven, aldus artikel 12. Dordt houdt er wel rekening mee dat dit niet bij iedere gelovige even duidelijk en sterk gevoeld wordt, maar de vruchten van de verkiezing worden bevindelijk doorleefd. Ken jij daar iets van?

Aansporing om God lief te hebben

De remonstranten hebben van de leer van de uitverkiezing gezegd, dat zij *goddeloze en zorgeloze mensen* maakt. Het kweekt *hoogmoedige mensen*. Is dat zo? Onze Dordtse vaders hebben wel oog gehad voor het verkeerd gebruik van de leer van de verkiezing. Ze waarschuwen tegen een al te makkelijk geloven dat je een uitverkorene bent. Dat gebeurt in een prediking met een optimistische gemeentebeschuiving. Dan wordt ervan uitgegaan dat iedereen uitverkoren is. Meestal gaat het gepaard met een los leven, een werelds leven. Ze wijzen ook het redeneren over de uitverkiezing af. In de zin van....als ik niet uitverkoren ben....dan heeft al mijn bidden en onderzoeken van Gods Woord totaal geen zin. Dit werkt verlamdend. De oproep tot bekering wordt ontkracht en de schuld van het ongeloof wordt niet aan de kaak gesteld. God zal dit verkeerd gebruik van de verkiezing rechtvaardig veroordelen. Echter de zekerheid van de verkiezing maakt niet zorgeloos of goddeloos, hoogmoedig of slordig, integendeel. Het is juist een aansporing om God lief te hebben, Zijn barmhartigheid te aanbidden, in ootmoed te wandelen. We hebben immers Gods oordeel verdiend. Gods kinderen redeneren niet in de zin van: "Nu weten we dat we uitverkoren zijn, dus kunnen we er op los zondigen." Dat is goddeloze praat. Gods eeuwige liefde zal juist de drijvende kracht zijn om godzalig voor de HEERE te leven. Gods eer gaat de eerste plaats innemen in je leven.

Ontvang de hartelijke groeten van jullie vriend,

Ds. K. Visser

VOOR DE JEUGD

Lezen: D.L. H.1 par.12 en 13

Kun je er zeker van zijn of je een uitverkorene bent? "Nee", zeggen de remonstranten, "want je weet nooit of je het volhoudt om te geloven." "Ja", zeggen de onze Dordtse Leerregels, "uit de vruchten van de verkiezing."

Bewijs van verkiezing

Hoe kun je weten dat je een uitverkorene bent? Onze D.L. zeggen kort en duidelijk wat je *niet* moet doen, om daar achter te komen. In het midden van artikel 12 staat dat we *de verborgenheden en diepten Gods niet curieuselijk moeten doorzoeken*. Wat betekent dat? Het woord curieuselijk betekent nieuwsgierig. Elke poging om te weten wat er in Gods besluit

staat is eigenlijk een vorm van ongepaste nieuwsgierigheid. Mozes zegt, "de verborgen dingen zijn voor de HEERE." Wat we wel mogen weten, zijn "de geopenbaarde dingen", dat is de inhoud van Gods Woord. Onze Dordtse Vaders hebben erop gewezen dat we in het Woord van God *onfeilbare vruchten der verkiezing* aantreffen. Onfeilbaar wil zeggen, waar je op aan kunt, die je niet op een dwaalspoor brengen. Met de vruchten bedoelen ze de uitwerking van Gods Woord in iemands leven. In bijzonder de innerlijke uitwerking van Gods Woord door de kracht van de Heilige Geest in het zondarshart. Er worden een paar van deze vruchten der verkiezing genoemd: *Het ware geloof in Christus, de kinderlijke vreze Gods, de droefheid, die naar*

PERSBERICHT

Actie vrijlating Christenen in Pakistan

De Vereniging van Christenen tegen Vervolging en Marteling (VCVM-Nederland) verzamelde in de afgelopen maanden tijdens een handtekeningenactie voor de vrijlating van 14 Vietnamese Christenen die gevangen zitten vanwege hun geloof 7400 handtekeningen.

Op 15 augustus 2002 werd de Pakistaanse Christen Ayub Masih, voor wiens vrijlating de VCVM twee keer actie voerde, door de Pakistaanse Hoge Raad is vrijgesproken. Hij zat gevangen sinds oktober 1996, nadat hij door een buurman ervan beschuldigd was dat hij de profeet Mohammed beledigd had.

De VCVM is een handtekeningenactie begonnen voor de vrijlating van zes andere Pakistaanse Christenen die gevangen gezet werden nadat ze ten onrechte aangeklaagd waren van het beledigen van de profeet Mohammed of de islam. Hun namen zijn: Pervaiz Masih, Shafik Masih, Rashid Masih, Saleem Masih, Augustine Masih en Aslam Masih. Rashid en Saleem Masih zijn broers. De anderen zijn geen familie van elkaar.

Pervaiz Masih (34), directeur van een christelijke school in Sialkot, werd op 1 april 2001 aangeklaagd. Waarschijnlijk is de aanklacht ingediend op aandringen van een directeur van een islamitische school die jaloers is dat de christelijke school meer leerlingen trekt.

Shafik Masih (29) werd op 31 mei 1998 gevangen gezet nadat hij, na een meningsverschil met zijn buurman over een elektriciteitsaansluiting, ervan beschuldigd was de profeet Mohammed beledigd te hebben. Hij werd op 16 oktober 1999 veroordeeld tot 8 jaar gevangenisstraf.

Rashid Masih (35) en zijn broer Saleem Masih (31) werden op 2 juni 1999 gearresteerd.

Ze werden in mei 2000 veroordeeld tot respectievelijk 10 en 25 jaar gevangenisstraf.

Augustine Masih (25) werd op 29 juni 2002 door een rechtbank veroordeeld tot de doodstraf door ophanging.

Aslam Masih (70) werd op 7 mei 2002 veroordeeld tot twee maal levenslange gevangenisstraf. Hij had een gelukbrengend halsbandje met

koranteksten erop om de nek van een hond gehangen. Hij zit sinds november 1998 gevangen.

Het bestuur van de VCVM heeft een verzoek om vrijlating opgesteld dat gericht is aan Pakistaanse autoriteiten. Ieder kan handtekeningen verzamelen onder dit verzoek. Het bestuur van de VCVM acht het van belang dat ook brieven naar de autoriteiten gestuurd worden. Als er veel brieven binnenkomen, kan dat leiden tot vrijlatingen, zoals de ervaring geleerd heeft.

Een handtekeningenlijst en een voorbeeld-brief, met adressen van Pakistaanse autoriteiten, kunnen aangevraagd worden bij:

VCVM-Nederland,
Postbus 2158, 3800 CD Amersfoort
of tel. 0318-556522
of 0342-420325.

Men kan zich opgeven als contactpersoon om na kerkdiensten handtekeningen te verzamelen voor acties van de VCVM voor vrijlating van vervolgenden. Men kan zich aanmelden via de bovengenoemde telefoonnummers.

Verschenen :

De vaste grond

Lesboek voor de belijdeniscatechisatie

samengesteld door ds. H. Korving

prijs € 3,75 te bestellen bij:

ds. H. Korving
Van Naaldwijcklaan 12
4143 BW Leerdam
tel. 0345 510800
email: hkorving@hetnet.nl

Voor info bel:

0416-692787
of
078-6930534

**Reformatrice Vereniging van
Ongewild Kinderloze Echtparen**

Bijbelse albums met plaatjes voor kinderen

Bijbels in Statenvertaling

Acht albums voor kinderen met korte verhalen over bijbelse onderwerpen.

Bij elk album hoort een set met veertig plaatjes om zelf in te plakken.

Ze zijn geschikt voor gebruik thuis, op school en zondagsschool en als geschenk voor kinderen. Formaat albums 15 x 21 cm, gebonden in stevige omslag.

Formaat plaatjes 10 x 14 cm, uitgevoerd in kleurendruk.

Elk album met plaatjes is apart leverbaar.

- 0 Vanaf de schepping tot de list der Gibeonieten
- 1 Richteren, koningen en profeten
- 2 Nieuwe Testament 1
- 3 Nieuwe Testament 2
- A Wonen, werken en eredienst van Israël
- B Bloemen en planten in Israël
- C Dieren in de Bijbel
- D Voorwerpen in de Bijbel

Prijs per album met plaatjes: slechts:

€ 5,-

**Ook verkrijgbaar
in de boekhandel.**

Een uitgebreide
kleurenfolder wordt u op
verzoek toegezonden.
Bestellingen
vanaf € 18,- portvrij.

Gereformeerde Bijbelstichting

Postbus 168, 4140 AD Leerdam, (0345) 61 01 55 - Giro 1.355.824 t.n.v. penningm. GBS Leerdam